

Anledning til at gaa til en yderligere Udvidelse af Justeringsomraadet.

Til den ærede Minister vil jeg sige, at naar Ministeren nævnte, at jeg altsaa ikke opfattede det her forelagte Forslag i dets oprindelige Skikkelse for egnet til uden videre at vedtages i Landstinget, saa er det selvfølgelig, at det ansaa jeg det heller ikke for at være. Det kan jo ikke være den ærede Minister ukendt, at foruden at Loven selvfølgelig er bleven forbedret ved Udvalgets Arbejde, gaar en Del af disse Forbedringer jo ogsaa ud paa at rette Modsigelser, der fandtes i forskellige Paragraffer, og ligeledes at rette i § 8 enkelte Fejl, der fandtes i Lovforslaget. Disse Fejl og Modsigelser, der fandtes, kunde jo overmaade godt være opdagede ogsaa i Landstinget, og naar de bleve det, vilde vi atter have faaet Lovforslaget tilbage hertil. Arbejdet i Udvalget gik ud paa at faa disse Aarsager til, at vi kunde faa Lovforslaget tilbage, fjernede, og det tror jeg er sket.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg ved ikke, hvad det er for Modsigelser og Fejl, det ærede Medlem (Ellinger) sigter til. Jeg tror ikke, der i Udvalget er paapeget nogen Modsigelse eller Fejl; derimod er der i Udvalget paapeget forskellige Ændringer, som man ønskede; i flere Tilfælde ønskede man at følge en mere ensartet Fremgangsmaade, end der var fulgt i Lovforslaget, men Modsigelser og Fejl, ved jeg ikke af, at hverken det ærede Medlem eller noget andet Medlem af Udvalget har paapeget i Udvalget. For øvrigt kan det ærede Medlem ogsaa i saa Henseende sammenligne med det Forslag, som Landstinget vedtog i 1895.

Ellinger: Med Hensyn til Fejl vil jeg dog henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa de Ændringsforslag, som af Udvalget ere stillede til § 8, og med Hensyn til Modsigelser kan det dog ikke være den ærede Minister ukendt, at der var en Modsætning mellem § 4 første Stykke og § 5 andet Stykke. Endvidere var jo efter det forelagte Lovforslag, saaledes som Ordlyden var, Justervæsenets Udvidelse i en meget betydelig Grad ligefrem gjort nødvendig i Overensstemmelse med § 4. Deri er der ved Udvalgets Ændringsforslag gjort en Begrænsning, saaledes at Justervæsenet i Fremtiden ikke faar større Omfang end hidtil. Det kan jo ikke være undgaaet den ærede Ministers Opmærksomhed.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Det er aldeles ikke undgaaet min Opmærksomhed, at der i Henhold til de Ændringer, som jeg er bleven enig med det ærede Udvalg om, er indført ensartede Principper baade med Hensyn til § 4 og § 5, men at Loven ikke skulde kunne være vedtagen i den Skikkelse, hvori den her forelaa, det maa jeg paa det bestemteste bestride.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 3 af *Ordføreren* vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 61 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Kontorholdslov for Postvæsenet.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 4881, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om Forslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Blem): Som Betænkningen udviser, er hele Udvalget enig i at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med den af Indenrigsministeren stillede Ændring til § 3, hvilken Ændring er tiltraadt af hele Udvalget. Denne Ændring gaar ud paa at tillægge Postbudene, der statsansættes ved de hidtidige Postkontorér, den Tjenestetid, som de have opnaaet som private Bude. Det vil altsaa ikke alene komme de 37 Postbude til gode, der skulle statsansættes, efter hvad man kan se i Motiverne, men ogsaa de Bude, der ikke have en saa lang Tjenestetid, at de kunne statsansættes, men skulle lønnes efter Reglerne for Lønninger for Landpostbude, der jo, som bekendt, ifølge Loven af 23. Maj 1902